

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Hasip Kaplan: Ak Parti'nin bir cesaret şurubuna ihtiyacı vardı. CHP verdi. Bu fırsatı değerlendirmemiz gerek.

Daha iki yıl önce zamanın CHP Genel Başkanı Baykal istifa etmeden hemen önce 'cumhuriyet mitingleri'ne sahip çıkıyor, 'terör sorunu'nun dış kaynaklı olduğunu iddia ediyordu. Baykal devletin Kürtçe kanal açmasını eleştiriyor, bölünme korkusunu yineliyor, tek çözümün Kürtleri eğitip onlara iş bularak mümkün olduğunu anlatıyordu. Ak Parti ise demokratik açılıma başlıyor, sorunun muhataplarıyla İmralı'da görüşüyor, toplumsal mutabakat için Beşir Atalay ve Hüseyin Çelik önderliğinde çalışma başlatıyordu.

Şimdi? Son bir yıl içindeki haberlerde CHP yerine Ak Parti, Ak Parti yerine de CHP yazabilirsiniz. Kürt sorununda Ak Parti eski CHP'ye dönerken, Yeni CHP eski Ak Parti'nin duyarlılıklarını sahiplenmeye başladı. Zamanında 'Demokratik Açılım' konusunda sözcü olan, bugün Ak Parti Sözcüsü Hüseyin Çelik, İdris Naim Şahin'in Uludere konusunda yaptığı açıklamayı "İnsani değil" diyerek eleştirip, Erdoğan'dan uyarı alıyor. Kılıçdaroğlu ise Uludere katliamı sonrası soluğu Gülyazı'da alıyor ve bir yanında Hasip Kaplan diğer yanında Sezgin Tanrıkulu, çevresinde tek koruma olmadan taziyeye gidiyor.

Neler oluyor?

Örnekler çoğaltılabilir. Ama bizi aynı sonuca götürür. Ak Parti eski CHP'ye dönüşürken Yeni CHP fikri içeriğe girmeden, sürecin ismine dahi takılmadan, sorunun çözümü için "Konuşmaya başlayalım" diyor. Zamanlama da çok önemli. Ak Parti Uludere konusunda sıkışmış. Herkes rahatsız. Özür gelmiyor. Konuyu değiştirmek için hız düşürmeden vites küçültüyor, umarsızca Kürtaj tartışması açıyor. O konuda da yalnız kalıyor. Diyanet'i siyasete çekiyor. Yani bir yardıma ihtiyacı var. CHP siyasi olarak nemalanma şansı varken buna gönül indirmiyor ve Ak Parti'ye zeytin dalı uzatıyor. Kürtaj tartışmasının yapamadığını CHP yapıyor ve Ak Parti bu sayede vitesi değiştiriyor, bir nebze rahatlıyor. Uzun zamandır görmeye hasret olduğumuz bir 'fair play'. Şimdi adım atma zamanı. Seçmenlerin yüzde 76'sının oyunu alan, Meclis'in de yüzde 84'ünü temsil eden bir buluşma bu. Sonuç da umutsuz değil. Ak Parti eğer bu fırsatı değerlendiremezse 30 yıldır tüm hükümetlerin yaptığı hatayı tekrar eder. Son 30 yıldır hiçbir hükümetin eline geçmeyen bir şans kucagında. CHP sağ milliyetçi kartı bıraktı. Bu konuda siyasi nema peşinde olmadığını ve Ak Parti'ye çözüm konusunda desteğe hazır olduğunu kanıtladı.

BDP ne diyor?

BDP Grup Başkanvekili Hasip Kaplan'ı aradım ve sordum. Kaplan'a göre de bu tarihi bir buluşma. "Neredeyse 10 senedir hükümet ve ana muhalafet değişmedi. Sorun da değişmedi, çözüm gelmedi" diyor: "Ak Parti'nin bir cesaret şurubuna ihtiyacı vardı. CHP verdi. Bizimle birlikte Meclis'in ve Türkiye toplumunun %90'ı bu sürecin içinde olabilir. Bu fırsatı değerlendirmemiz gerek". BDP olarak bir kırmızı çizgileri olup olmadığını soruyorum: "Yok. Bir tek şunu bilmeleri gerekiyor. BDP'siz ve BDP'ye rağmen çözüm olmaz. Bizim uzun zamandır söylediğimiz şey şu: Şartımız, koşulumuz yok! Görüşelim."

Kaplan'a göre önümüzdeki günler Ak Parti ve CHP'nin Kürt sorunu bağlamında 'beraber yürüyüp yürüyemeyeceğini' gösterecek. Ama beraber yürümeleri yetmiyor. BDP'yi dışlayarak,

ortaklaşılacak alanlar açmadan ve bir süre BDP'yle de beraber yürümeden çözüme dair bir umut bile barındırmak mümkün değil.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu'ya meseleyi sorduğumda onun da umutlu olduğunu gördüm. BDP'yi dışlayarak bir çözüm olamayacağını düşünüyor ancak "MHP'siz de olur" diyor. Zaten "MHP askeri çözümün yeterli olduğu konusunda bir tavır sergiliyor" diyor. Tanrıkulu bundan sonra genel başkanlar düzeyinde adımlar atılmaya devam edeceğini, en önemli dikkatin de bu süreç içerisinde kullanılan dile sarf edilmesi gerektiğini düşünüyor. Yapıcı dil konusunda BDP, Ak Parti ve CHP'nin azami dikkat göstermesi gerektiğinin altını çiziyor. Eğer Ak Parti bu fırsatı değerlendirirse Türkiye siyaseti anayasa konusunda mutabakat için de önemli bir deneyim kazanacak. Gözler Erdoğan'da.